Csütörtök. 38. Szám. Május 13-kán 1858.

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizethetni minden cs. k. postahivatalnál, e lapok kiadó hivatalához czimzendő levelekben. Ára évnegyedre 3, félévre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasitandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS :
A Szentegyházutczában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden négy hasábos egy sor után 4 pkrért közzététetnek; folytonos hirdetésektől illő pct elengedtetik. Mindenik hirdetésre 15 pkr bélyegdij előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők : u. m. előfizetés, hirdetések, reclamatiok sat. a kiadó-hivatalhoz utasitandók.

KIADÓ-HIVATAL :
A Középutczában, STEIN könyvkereskedésében.

A TÖRVÉNY KEGYELETE

I.

Az augsburgi Allgemeine Zeitung közelebbről bécsi levelezője tollából azon hirt hozza, miképp döntő körökben az igazságügy rendezése felett tanácskozások folynak; e hir annyival figyelemre méltóbb, mert ezen lap hir szerint igen hiteles levelezőkkel kérkedhetik a birodalmi fővárosból.

Midőn a magánjog jelenlegi állásán Európa minden ezen körü s részben általunk is ismert intézvényein végigtekintünk, lehetetlen, hogy két keleti népnek igenis lovagias egy pár intézvényére ne gondoljunk, melynél emberségesebb intézvényt törvényhozás nem igen mutat fel.

Egyik ezen figyelmünket érdeklő intézvények közől az ősmagyar törvényekben létezett, s a Trip. II. R. 50. t. alapján gyakorlatilag az özvegyekre, s gyámság alatti árvákra is kiterjesztett idő haladék joga, melynél fogva az árvák s özvegyek ellen a gyász-év alatt pört inditani nem volt szabad.

A másik a török igazságszolgáltatásban, a szeraszkier-tribunálokon divatozó egy törvény, a szegényebb sorsu adósok irányában.

Alkalmat veszünk e két tárgy fontosságáról értekezni, ha csak annyi eredménye lesz is annak, hogy magunk közt egy pár lovagias eszmét ez által ujból forgalomba hozunk.

A családi életben a nő, egy a köz-élettől szinte teljesleg elszigetelt pályatért foglal el. Az ő feladata inkább szenvedőleges a családban, s inkább a házvitelnek kizárólag csendéleti viszonyaira terjed ki.

Ő keveset foglalkozik a fekvő birtok, a tőkepénz, vagy kereskedés ügyeivel; ő szerelmével körülenyelgve férjét, kegyelettel törli le homlokáról a munka és fáradság verejték-cseppjeit, melyek a család kebelében az ő jólétét s kényelmeit sors szerint biztositják.

Ő nem vette számba, honnan áll elé a vagyon, mely nekikellő jólétet biztosit; minő teher fekszik a látszó fényen, vagy minő életbiztositó vagyon gyült össze a látszó egyszerüség megett.?

Ő nem tudja, ha utolsó falatkenyerünket is minő jogi követelések fenyegethetik, vagy, ha a tényt tudja is, nem igen ismeri a védadatokat, járatlan a forumokon, ismeretlen a törvény cselszövényeivel.

És kidül a férj a családi gondok közepett, s kihozza kétségbe azt, hogy nem minden nő viseli csak kivül a gyászt; ki hozza kétségbe, hogy a szerelem, melyet a hit esküje is szentesitvén, már a legfönségesebb erkölcsi kötelekké vált, nem csak pusztán conventionalis viszonyt állitott fel a férj s nő között; de a jó egyetértést, a legforróbb őszinteséget, melynek barátságot lánczait midőn a halál széttépte, szinte megbirhatlan fájdalmat hagyott az érzékeny nő gyönge szivén!

Idő kell, hogy a férfi-szív is a halál által okozott benső fájdalmakat kiépülje : mennyivel inkább érdemel köz és magán kegyeletet egy érzeményes nő fájdalma?

Az európai törvények ezen psychologiai szempontra semmi tekintettel sincsenek; s mielőtt a nő fájdalmából csak annyira üdülhetne, hogy egy biztos gyámolitót ügyeinek védelmére felkérjen; s mielőtt egy oly felkértnek ideje volna a mázsákat nyomó levelek tömkelegéből elékeresni a hagyaték védelmére szükséges adatokat; megrohanják őt a követelők, az özvegy jajai közé vegyül a követelők durva hangja, s már gyászruháját el kezdik ezer foszlányokra tépni.

A magyar tövényhozás, mely a nők és gyermekek irányában a világon a leglovagiasb intézvényt hozta, évszázadok óta már gyakorlatába helyezé az özvegyeket s árvákat a vidualis, pupilláris prorogátiok jogának, és ezen jog a gyakorlat által igazolt szükségesség természetes kifolyása, s az emberi nemesb érzések, fajdalmak lovagias méltánylásának felétlő tanujele volt.

Kihalván a családfő, egyszerre azon vállalat minden ügye, mely közvetlen befolyással volt a háztartás addigi állapotára, s melybe talán az elhunyton kivül senkise volt beavatva, — talán a legnagyobb zavar, de minderesetre annyi zavar közt marad, mennyinek rendbehozatalára nem csekély idő kivántatik.

Akármely vállalat, csak egy kis kereskedés is, ha más, még ügyavatott kezekre is megy át, utántekintést, és az ujabb vállalkozó teljes tájékozására, ujbóli elrendezésre nem kevés időt szükségel: mennyivel nagyobb szükség van az időre ott, hol a vállalat nem átadatik, hanem átszáll; hol az, ki azon ügyet kezelte, nincs életben, hogy a szükséges utasitásokat megtehesse, holott a vállalat ügyeiben talán egy valamely butorzögleten hányódó levelke roppant kérdések eldöntésére szolgálhatna, melynek azonban, utólagosan felfedeztetve, talán érvénye sincs!

Volt alkalmam csak pár hét előtt oly okiratot látni, mely egy nőre nézve fontos adat volt volna arra, hogy illető peres társaival ne lépjen oly egyezményre, minőre, azon okiratot nem ismerve, a haláleset zürzavarában lépni jónak vélte.

Ha részletekre, és lehetőségek felmutatására akarnék szállani, igen sokoldalu erősséget hozhatnék fel arra, hogy az özvegyi és pupillaris időhaladék joga nem csak lovagias, de észszerü és igazságos, s hogy őstörvénykezésünk ezen intézvény honositásával méltán kevély lehet.

Mit tesz a gyermekek gondnoka, egyszerre gyakran száz perrel is megrohantatva, midőn szivében ott van ugyan a jóakarat, de egy uj terrenumra lépett át, egy család viszonyait kell rendeznie, ügyét védelmeznie, melynek előzményeit nem ismeri, hol tán halmaza a leveleknek, ügyeknek, s nagy távolságban lakása azoknak, kiktől a gondozott nő vagy gyermek védelmére utasitásokat vehetne, — hátráltatják őt jóakaratában.

A theoretikusok figyelmét elfutják azon sokoldalu részletek, melyeket a gyakorlat embere sokszor igen is keserü tapasztalatokból tanul meg.

A magyar intézvények időhaladékot adtak még azoknak is, kik a közhaza szolgálatában, a birodalom határain kivül tartózkodtak. — Ez nem kevésbbé volt méltányos intézkedés az előbbieknél. — És mindenik esetben ezen jog igen helyesen volt körülirva, a mennyiben a pörbe nem vonhatás, a prorogátio évén át, nem vonatkozott a jogot élvezőnek e közbeni személyes tényeire.

Talán mindenezek már puszta észrevételek, melyekkel az idők sisyphusi köveit eszelősen hengergetem; de talán eszmék, melyek a polgárok lovagias érzelmeiben időszakonként az intézvények fanyadrabb voltának, a fe'ebaráti szeretet általi kiegyengetésére lelkesitenek, mindenesetre, ugy hiszem: megérdemel ez eszme annyi utángondolkozási időt, a mennyit leirására forditottam.

Dózsa D.

Hivatalos tudósitás az erdélyi gazdasági egylet f. hó 8-kán tartott választmányi üléséről.

A választmány gr. Mikó Imre ő nmlga elnöklete alatt egybegyülvén, legelőbb is a bizottságilag kidolgozott programmal, az ez évi selyemtenyésztési tanfolyam és az eperfa tenyésztés terjesztésére teendő rendelkezések iránt, vette tárgyalás alá, és az egész munkálatot megerősitette, csak annyiban módositván azt, hogy a termelendő selyem mennyiségét éppen csak a gyakorlati útmutatásadásra okvetlenül szükséges minimumra szállitotta le.

Ezután a titkár előadván mlgos Gyárfás Domokos ur tudósitását a f. hó 3-kán Sz.-Kereszturon rendezett állatmutatásról, a következö eredményekről értesitette a választmány:

A kitüzve volt díjak közől elnyerték:

Mlgos Gyárfás Domokos ur 6 éves szürke kanczája, a legjobb székely eredetü nemesitett kanczára kitüzött 8 db. aranyat. N. Galambfalvi székely gazda Kányádi Mihály kanczája, a tiszta székely faju kanczára kitüzött 4 db. aranyat. Sz.-kereszturi kath. lekész t. Daragi István ur seregély-szürke kancza-csikója, a tiszta székely faju legjobb csikóra kitüzött 2 db. aranyot. Sz.-kereszturi lakós Bende Sámuel tehene, a legjobb tejelő tehénre kitüzött 3 db. aranyat. Mlgos Tarcsafalvi Pálfi Dénes ur kitünő két éves bikája, a legjobb két éves bikára kitüzött 2 db. aranyat. Kadácsi ev. ref. lel-

SAPHIRA.

Irta HALMÁGYI SÁNDOR.

VI.

Saphira.

(Folytatás. *)

— Arról van szó édesem, a kinek te hálával tartozól, s mégis oly keménykedéssel és lenézéssel fizetsz, mintha halálra sértett volna meg. Egy jó szót mellette még nem hallottunk ajkaidról, pedig bizonyára becsületes és derék ifju ő, ki száznál többet ér. Jeles tulajdonai a vajda ajkairól is és mindeneknek ajkáról dicsérettel hangoznak. Kedveljük őt mindnyájan és bámuljuk naponkint, s csodálkozva kérdezzük egymástól: mit véthetett neked, hogy csak megvetést mutatsz iránta szüntelen? Márkháziról, az udvarnokok hadnagyáról, van szó, ha nevét akarad.

— Ah, ez sok! — kiálta fel Saphira.

S arcza lángba borult a harag miatt, és aztán elsápadt, és a sértett büszkeség legelkeseredettebb hangján mondá:

— Bocsáss meg, jó asszonyném, de ez izetlen tréfától megkimélhettél volna. Hagyj engem és ne ingerelj. Ezt nem érdemlém, hogy igy gúnyoltassam, legkevésbé tőled, Emerentia!

— Tehát csalódtam volna? Te Márkházit csakugyan...

— Kárhozat e névre! én lelkemből gyülölöm, ha tudni akarjátok, elannyira gyülölöm, hogy e perczben meggyilkolva szeretném látni öt, — mondá Saphira a legféktelenebb szenvedély hangján, s oly torzult arczczal, hogy Emerentia megrémült.

— Ez iszonyu! — susogá utobbi, egészen kiesve szokott elfogulatlan hangulatából.

S mintegy megkövülten állott a terem közepén. Most már hinni kezdé, hogy emberismerete ez alkalommal rútul megcsalta és bánva, hogy alaptalan gyanujával egy ily gyöngéd szivet a a dühösségig felázitott, nem tudta, mit szóljon, csak bámult és habozó tekintetét jártatá Saphirán, ki a legnagyobb felindulással s vad, elkomorult arczkifejezéssel járkált ide s tova rendetlenül, mig végre kimerülten bocsátkozott egy nagyszerü faragványos székbe, mely a terem végső zúgában volt, s onnan egy bizalmatlan pillantást lövellve sógorasszonya felé, fáradt, keserü hangon igy szólt hozzá:

— Meglássátok, hogy e szerencsés kalandor maholnap zsarnokotokká ne legyen álnok szeretetreméltóságával! Nem vetted-e észre, hogy neki nincs egy ellensége is az egész udvarnál? Természetes, mert mindenkinek tud kezén adni. Ő neked, mint másnak, egyiránt behizelgi magát kegyébe, hogy majd az egész udvart, tetszése szerint, az orránál fogva hordozhassa. Bámuljátok jeles tulajdonait, mert fitogatja azokat, s dicsőititek hősiségét, mert, meg kell adni, nem gyáva s ért a bajvivásnak minden módjaihoz. De nem ő maga idéz-e szüntelen alkalmat elő, hogy kitüntesse magát? Ah, egy szerénytelen, minden áron kitünni vágyó jellem ez, mely már is fel kezdi forgatni itten a jó rendet. Meglásd, a kis kezdetből nagy zaj, csattogás és riadozás lesz. Már harczi játékokról beszél az udvarnok-hadnagy ur.

— Annyi roszat mondasz róla, édes Saphirám, hogy fele is elég lenne igazságtalanságnak. Való, hogy kedveltető módjával magának megnyer mindenkit, de hizelegni nem szokott, s ha kitünni vágy és nagyratör, ez hivatása lelkének. Inkább becsülnéd-e öt, ha mamlaszok közt elenyészni vágyna, s tetterő nélkül inkább utolsó kivánna lenni ott, hol első lehet?

— Például hölgyeink kegyében, a kik rendre bolondulnak utána, — jegyzé meg Saphira keserü gúnynyal.

— Tehet-e ő róla, hogy ezeknek is tetszik?

— Persze, hogy tehetne! — viszonzá amaz hevesen; — de ő ábrándos pillantásaival és rejtélyes érzelgéseivel rendre zavarja az üres fejecskéket.

— Megbocsáss, de nem tudsz egyet mondani, a kit csak a legkisebb reményre is jogositott volna.

— Azt hiszed? . . . Jó . . . jó! . . .

— Avagy nem mindenki azt kérdi-e: ki birja szive titkos vonzalmát, ki légyen a kitüntetett, boldog és irigyelt? Mondd: láttad-e öt magát csak egyszer is viszonozni a kaczér pillantásokat, mik naponkint felhivják, láttad-e öt ledérnek, csábitónak, s csak egy pillanatra elragadtatott boldognak? Oh nem, de én láttam ez ifjut magánosan bolyongani, ellestem titkos sohajtásait, el lopva vetett tekintetét, el egész magaviseletét, s megszántam öt. Bizonyára az érzemény, mit rejteget, a legkinosb szenvedély, a legreménytelenebb szerelem, oly tiszta és önmegtagadó, hogy bárki büszke lehetne reá. Adj neki jó szót Saphira, s megvetés és gyülölet helyett legalább szánd azt, ki igy szeret.

(Folytatjuk.)

A fecske-dal.

(Lizának.)

A csattogánydalt kedvelem;
Tavasz fuvalma szép nekem;
A patak oly szépen cseveg
Ha a part lombjain enyelg;
A kolomp hangja elragad;
Előttem mégis mindezeknél
A fecske-ének szebb marad!

Hü párjával dolgára lát,
Begyüjtve a tavasz sarát,
S az eszterhejbe fészket rak,
Most rendre pelyhet hordanak,
S majd elvégezve boldogan,
A dalba, mit elénekelnek,
A szív s remény szép hangja van!

Fészkébe ül a szende nő,
A him felé repülve jő,
S megéteti öt kényesen,
Majd elcsevegnek csendesen,
S az anya mintha sugná tán
Az örömet, mi rá jövend!
Oly sok érzés lebeg dalán!

S a kis lakás megnépesül,
A fecskepár vigan repül,
És bogarász a légbe szét
Étetni kisded gyermekét!
Kiáltva várja fészke ott,
Csevegve nyugtalan örömmel,
A fecskepárt, a boldogot!

A kis sereg most szárnyra kél,
Anyjok csicsergve értök fél,
De honi szél viszi öket,
Bejárva rétet, mezöket!
S megtérve dalra gyujtanak!
Ez énekből a boldog szivnek
Verései kihangzanak!

„Lám felneveltünk végre már!
Hazátok nem csak e határ,
Túl messze-messze tengeren,
Hol pálma és narancs terem
Majd oda szállunk egykor el!“
Igy énekel a fecskepár most,
S az ifjak serge ráfigyel!

*) Lásd a Kolozsv. Közlöny 87-dik számát.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

kész t. Ürmösi Sámuel ur tinója, a két éves legjobb tinóra kitüzött egy db. aranyat. Mlgos Gyárfás Domokos ur fekete kosbárányra a legszebb fekete kosbárányra kitüzött 1 db. aranyat. Szentléleki gazda, Geréb Ferencz, rendkivül nagy és szép fehér kosa, a legjobb fehér kosra kitüzött 1 db. aranyat. Mlgos Ugron Ádám igen szép fehér juha, a legjobb fehér juhra kitüzött 1 db. aranyat. Mlgos Gyárfás Domokos ur két éves kana, a kis-jenöi uradalom fajából, a legjobb fehér mangalicza-kanra kitüzött 2 db. aranyat. Sz.-kereszturi börtönör, Szabó József, mangalicza-koczája, a legjobb mangalicza-koczára kitüzött 2 db. aranyat.

E szerint a kiállitás rendezésére kinevezett bizottság osztott ki kidijakra összesen 27 db. cs. k. aranyat, a mely összeg egybegyült volt a következö módon:

A mult évi kiállitásról maradt volt 16 db. arany 4 ft. és 12 kr. pp. Újból adakoztak: Mlgos Székely Dávid ur 1 db. aranyat. Mlgos Kozma István ur 4 pftot. Id. gr. Teleki Domokos 10 pft. Mlgs. Gyárfás Domokos ur 1 db. aranyat. Mlgs. Zeyk József ur 2 db. aranyat. Gr. Mikó Imre ö nmlga 5 db. aranyat. B. Bornemisza Lipót 5 pft. Mlgs Biró Lajos ur 2 pftot. Gr. Bethlen Farkas 2 pftot. B. Henter József 5 pftot. Mlgos id Pálfi Dénes ur 1 db. aranyat. Mlgs ifj. Pálfi Dénes ur 2 db. aranyat. Mlgs Pálfi Miklós ur 5 pftot. Mlgs Ugron Zsigmond ur 2 pftot. Öszvesen 12 db. arany és 35 pftot, a mi a mult évi maradékkal tett 28 db. arany és 39 ft. 12 kr pp. Az utóbbi összegböl 29 ftot forditott a bizottság 6 db. arany beváltására 4 ft 50 krjával, a minél fogva a bizottság rendelkezése alatt volt 34 db. arany 10 ft 12 kr pp. Ebböl kiosztott 27 db. aranyat, marad a jövö évre 7 db. arany és 10 ft 12 kr p.

A fennevezett dijazott állatok tulajdonosai közöl a jövö évi kiállitásra adakoztak nyert dijaikból: Mlgs Gyárfás Domokos ur 9 db. aranyat. Kányádi Mihály 1 db. aranyat. Mlgos Pálfi Dénes 2 db. aranyat. Mlgos Ugron Ádám ur 1 db. aranyat; öszsvesen 13 db. aranyat és igy a fennebbi maradékkal együtt a jövö évben rendezendö székely-kereszturi állatkiállitásra rendelkezésére áll az egyletnek 20 db. cs. k. arany és 10 fr. 12 kr pp.

A választmány e tudósitás folytán egyhangulag köszönetet szavazott, ugy a rendezö-bizottság elnökének és tagjainak önzéstelen fáradozásukért, valamint az adakozó hazafiaknak a tett áldozatokért, és e köszönetét ezennel ünnepélyesen nyilvánossá teszi.

Ugyanez alkalommal elhatározza a választmány, hogy a szokott módon az idén is julius 29-dik és 30-dik napjain Kolozsvárt állatkiállitást rendez, és az állattenyésztési szakoszlyt a szükséges teendök elvégzésével megbizza.

Végre elhatározta a választmány, felmerült inditvány folytán, hogy a hazai lótenyésztés érdekében két feliratot intéz a m. kormányhoz, az egyikben megkéri a m. kormányt, kegyeskedjék a lóvásár emelése tekintetéböl ugy rendelkezni, hogy a ménlovak vásárlása a cs. kir. ménesek számára a lóvásár idejére essék; a másodikban eléterjeszti, mily nyomasztó megszoritás a régi ménes-gazdákra nézve, azon rendelet, hogy saját ménesében se használhassa ménlovait elöleges megvizsgálás és engedély nélkül, és a magas kormánytól e rendelet módositását kéri, hivatkozván arra, hogy bármi szükséges és üdvös ez elövigyázat a községekre nézve, a nagyobb ménesbirtokosokat ki lehetne alóla venni mint olyanokat, a kik eddig is, ez elövigyázat nélkül, elég sikeresen müködték az erdélyi ló nemesitésére.

Ezek után a gyülés eloszlott.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS

Ragusa, május elsöjén, 1858.—Tegnap volt itt egy török törzstiszt, Osmán bég, ki Trebigneböl jött ide. Ettöl tudjuk, miképp az elöre anynyiszor emlegetett trebignei pacificans conferentiából mi lett. A török azt véli, hogy ö az most is, a ki ez elött 405 évekkel volt, s ennélfogva a trebignei gubernátor az alkudozásra oda jött franczia, s muszka consulokat nem csak nem fogadta el, de azt nyilatkoztatta, miként souverainе hatalmában áll alattavalóival ugy bánni, s általán ugy kormányozni, a mint csak tetszendik, s senki belévegyülését se fogja eltürni.

Mellözve egészen azon delicat fogalmat, ha vajjon a török ur tehette-e némi illetlenség nélkül, el nem fogadni oly két nagy hatalmasság képviselöit, — mert hisz mondhatja, hogy a bagoly is biró a maga vaczkában, — ugy látszik elfeledte azt, miként a párisi egyezmény határozatánál fogva Europa hatalmasságainak teljes joga van a török birodalomban létezö keresztények dolgába vegyülni. De különben is, ha az ez elött 405 évekkel volt idö szelleméböl a török magát jogositva tartotta a keresztény országokat mint vad-erösebb elébb elpusztitni, s aztán elfoglalni: a jelenkor humanus szellemejogositja európa nagy fejedelmeit, mint a goadviselés képviselöit arra, hogy a szenvedö keresztény nemzetet a barbarismus vasjármától mentté tegyék, s a szolgaságot többé ne türjék. És igy Ausztria Angol, Franczia, Muszkaországoknak teljes joga a trebignei tractatusban részt venni, s általán a török kormányt emberiesebb igazgatásra utasitni. Azonban, mivel a török kormány egyezkedni nem akar, kétségkivül löni fognak.

Farkas Sándor.

Brusza, aprilis 14-kén 1858. — (Folytatás.) Egy lev lemben emlitést tettem a Emirna-ucsaki vonalról; ezen terv közel van a létesüléshez; a hires mérnök Kennedy, ki az indiai vasútakon dolgozott, s Keun, a társaság elnöke, vizsgálódó utjokból visszatértek; — ezen vonal ugy történetileg mint anyagilag gazdag tartományon vezetend át.

Két vonal, egyik a Meles partján, Burnabát és Hadcsijár völgyön, a másik az öböl partján, s Melemenen át menne Magnesiára.

Magnesia, a régi Magnesia ad Sipylum, a hires Sipyle hegyen fekszik, Pausanias hazája, 190 K. e. S. C. Scipio itt megvervén Antiochust, Asiaticus mellék-nevét nyerte; a törökök alatt egy darabig a szultánok székhelye volt; szultán Murád itt halt meg, s szép türbéje (kriptája) még most is látható; a város jelenleg is igen nevezetes Kis-Ázsiában, s 70ezer lakost számlál.

Magnesia után Kaszaba jön, egy 20 czer lakost számláló, a leggyönyörübb s legtermékenyebb vidéken fekvö város. Ezután jön a gyönyörü éghajlatáról s még gyönyörübb nejeiröl hires Kula, a régi Clamida, itt készitik a szedcsádes név alatt ismeretes hires szönyegeket, meleg ferdöi és mirgel-bányáiról is ismeretes. Alahsehr, a régi Philadelphia, a hókoszorozott Tmolus alatt; ezen várost II. Attala, Pergamosz királya épitette, s az utóbbi idökben emlékes azon hös védelemröl, melylyel szultán Bajazet ellen védték magokat a város lakói. Alahsehrböl Jenikaján, Csataltepén menne át a vonal Ucsaknak; ezen város, mely a régi Pelta romjaiból épült fel, Kis-Ázsia legtermékenyebb s legbájosabb vidékén fekszik, szönyegei hiresek, az egész város egy nagy gyár, melyböl a szinekben oly változékony s finomságban utánozhatlan ucsaki szönyegek kerülnek ki. Innen egy vonal az Antiochius Sofer által épitett Prymnesia helyén fekvö Afiun Cara Hiszárba, mely város igen nagy-opium kereskedést üz keleten; innen menne késöbb egy vonal Isznikán (Nicean) és Iszmiden (Nicodemián) át Scutariba, összekötni a Középtengert a Bosphorussal. Kis-Ázsia kereskedése, útak nélkül teve- és lóháton szállitva is igen nagy; csak azt, mi Szmirnán átmegyen, többre teszik 600 millió piaszternél, mennyivel nagyobbuland az, midön két vasút-vonal fogja olcsón és sebesen szállitani Ázsia termékeit a tengerpartra, hogy onnan a hajók széthordják az egész világba.

Az uj kormányzó, Musztafa pasha, nagy ünnepélylyel fogadtatott.

Az aidini vonalon a mozdonyok már nagyban müködnek. Egy nagy banquet adatott a karaváni hidnál levö Bail-way Hotelben, melyben nagy toastokat ittak a szultán, az angol királyné és a vasutra.

Pater Bonaventura, egy hires szónok (kapucinus-barát), a crinolint és a Szmirnán elharapódzott fényüzést a szószékröl támadta meg; a görög despota még tovább megy, kihirdetteti, hogy minden görögvallásu nönek az ekklézsiából kitagadás büntetése alatt tiltva leend Krisztus sirját crinolinban meglátogatni. Szegény crinolint mindenki üldözi, csak a Közlöny irt mellette védö, czikket.

Bagdádi hirek tudatják, hogy Omer pasha megérkezett székhelyére, de útja a pusztán át nem volt minden veszély nélkül, midön Derlaköj mellett tanyázott sergével, Hadr-törzs megtámadta, s egy véres csatában, melyben vagy 20 katona s közöttük Mury bey (Lorody hontársunk) elesett, sikerült visszaverni öket, ez volt szerencséje, mert a csatakész anazisek, egy szomszéd hegyröl nézték a csatát, s készen voltak Omer pasha sergeire törni, de látva, hogy a Hadr-törzs megfutamodott, ök is sietve szedték fel sátraikat, s átmentek az Eufráton.

Omer, Bagdádba megérkezte után, sergeit rendezi, nemsokára az anazisek ellen vezetendö.

Palestinában az Ozmán Ellaham és Mehemet Atallahuni közötti párt-harcz dühösen foly; az elsövel van Mislet-el-Azaret a tarabyni beduinok és a gázai tajahátok feje; az utóbbival Abugosh-Arkub mellett egy véres csata volt, melyben több száz ember életett meg.

A jeruzsálemi kormányzónak, Szüreja pashának alig van rendelkezése alatt 200 rendezett katona; ezen kis serget a városon kivül több száz sátrakban telepitette le, de ezen demonstrationak semmi sikere, ugyszintén a Mufti Aghiag Effendi, Afif Effendi és Nidcsm-eddin-Effendi kiküldésének se a kik a harczoló pártok kibékitésére küldettek volt ki.

A pasha Beyruthból vár erösitést, de azok nem érkeznek meg, a lázongás napról-napra terjed s közelg Jeruzsálemhez, mult hó végén Hebronban, a szent várostól 5 órányira csatáztak, az útakon semmi biztosság s a húsvéti innepekre Jeruzsálembe tódult sok zarándok (vagy 12 ezeren vannak) nagy aggodalmakban van a mikénti visszatérhetés iránt.

Persiából irják, hogy a shah mév gyászban van egy fiának halála miatt.

Az ország éjszaki része, a khoroszán, a kurd és turkoman csordák, a bukharai és khivai tatárok beütései által már régóta van nyugtalanitva; a shak többször küldött ellenök sergeket, de azok távoztával ujra visszatértek, az utóbbi idökben a Herat-tól 60 mfre fekvö Mervében, mely a szelivienni dynastialig fövárosa volt Persiának, telepedtek le, innen minden irányban bejárták a vidéket, kizsákmányolták a falukat, városokat, megvámolták, kifosztották a karavánokat s a népet elhurczolták rabszolgákul, Bukhara és Khiva piaczaira. A shak értesülve ezen rendetlenségekröl, a herati volt serget szultán Murad-Mirza vezénylete alatt ellenök küldötte, ez a turkománokat s szövetségeseiket a bukharai tatárokat szétverte, Mervét bevette, s azt erösitteti, hogy az ott hátrahagyandó örizet örködjék ezen tartomány biztossága felett.

Cirkassiából semmi hir. — Szefer pasha és Naib Emin pasha, a Damaskusból megszökött vezér, kibékültek együtt (az elsö a förend, a második a nép embere) s Degviban tanácskoznak a honvédelem s a harczi munkálatok folytatásáról.

(Vége következik).

N.-Enyed, május 4-n 1858. — Tavasz van, de nincsen kikelet; a szükkeblüség a természetre is elragadt, hiába kérünk esöt, nem ád. Fösvény ember ez a mi májusunk, pedig elég vidoran köszöntöttük — jöttét. A város fölött emelkedö „ördomb"-ról, május 1-jére virradó méla csendben oly jól hangzott az „ifjuság énekkará"-nak öszhangzatos dallama. „Ébredjetek" . . . közbe-közbe hallatszott alulról a zenekar hangja egy ablak elöl. 2-dikán gabonát szentelének, azaz: búza-szálat, aprót, árvát, mik beteg fejöket alig tudják kiütni itt-amott. Általában búzavetéseink megérezték a tél túlszigorát, a száraz idö elölte növésöket, csak tavaszi vetéseink díszlenek (?) szép reményt nyujtva, de látszik rajtok is, hogy nagyon szomjasak. Piaczunk (különben se a kedves vásárhelyi piacz) vetemény dolgában szükebb mint valaha. Uton-utfélen minden embert verset irni késztetek, tán igy csak lesz eső. Volt egy „május-fa" is, fölállitva egy népkertté rögtönzött téren, levette boldog és boldogtalan a tetön lebegö piros kendöt, s polgártársainkban oly sensatiot szült, hogy a jámbor szabó-gyermek szinte 5 frintot gyüjtött össze! Aztán mondják, hogy nem tudunk lelkesülni.

Az izlés különböző! . . . Pár tudós emberünk azt állitá, hogy az a jó vidéki levél — mely dicsér. Az égre kérem, hát mit használ azzal — városának és az olvasó világnak?! Igazság-szeretet adta kezembe e tollat, ámitás nem kenyerem; lelkiismeretesen s öntudatosan emeltem fel szavam mindig jeremiádok vissza nem rettentnek. Czáfoljanak meg, ha tudnak; de hagyjanak müködni csendesen! Örvendek, hogy értelmesebb részünk, mely a vidéki levélben eszméket, buzditást, intést s nemcsak hireket óhajt, — várja levelem jöttét, s akaratom tisztasága tova lebbentgeti a föl fedett hibákat.

És imádkoznak csendesen
Bús ágon öszi reggelen;
Majd szárnyra kél e vándornép,
De búcsu-dalt zeng még elébb!
Oh szálljatok, csak szálljatok!
Beh fáj az árva kebelemnek
Hogy veletek nem szállhatok!

Én Istenem, jó Istenem!
Oh adj családot énnekem!
Majd szárnyra bocsátom öket,
Hadd járják bé a réteket!
És rátanitom, Istenem!
Van egy szebb hon az égbe fent, hol
A nyugalom s az üdv terem!

Váradi László.

RÉGI HANGJEGYEINK ÉRDEKÉBEN.

(Buzgó esdeklés t. *Szénffy Gusztáv* urhoz.)

(Folytatás.)

I. Más historia az Nabugodonozor királyról és az négy fö birodalmokról. Dániel prophéta irásából énekbe szerzetett ugyanazon nótára (tehát az elöbbi, példányomban hiányzó, darab elött hangjegy áll,) Batizi Andrástól. 1544.

II. Isák patriarkának szent házasságáról való szép historia. Gen. 24. (Hangjegygyel.) Batizi Andrástól. 1546.

III Miképpen az Ur Isten Israelnek népét Egyiptomból, és hasonlóképpen az magyarokat Szithiából kihozta. (Hangjegygyel.) A szerzö neve nélkül. *)

*) Nem egy ez Farkas Andrásnak (1538) hason czimü bibliai eposzával, melyröl t. Toldy úr azt állitja, hogy benfoglaltatik a Hoffgreff-féle énekgyüjteményben; mi ha úgy van, akkor példányom ettöl különböző, tehát más kiadás. — V. J.

Meg nem állhatom, hogy ennek legalább a hangjegyek alatt álló vers-szakát lemásolva itt ne közöljem.

„Jersze, emlékezzönk az örök Istennek
Csudálatos nagy hatalmasságáról,
Mellyel Szityából régi magyarokat
Jó Magyarországba illyenképpen kihozá,
Mind régen kihozá az sidó népeket
Farahó királynak markából, ünségéböl,"

IV. Az drága és istenfélö vitéz Gedeonról szép historia Judicum. 6. (Hangjegygyel.) Batizi Andrástól. 1540.

V. Az erös és istenfélö vitéz Sámsonról historia. Judicum. 13. — Megemkékezhetünk avagy Trója nótájára. Fekete Imre deáktól. 1546.

VI. Az erös vitéz Sámsonról más szép historia az Biráknak könyvéböl. 13. Cap. (Hangjegygyel.) A szerzö neve nélkül.

VII. Az levitáról historia, melyben látjuk, mely rettenetesképpen az Ur Isten az parázsnaságot, és egyéb gonosz fertelmes cselekedeteket megbüntet: azokáért vegyük eszünkbe magunkat, és térjünk penitenciára. Judicum. 19. (Hangjegygyel.) Dési Andrástól. 1549.

VIII. Egynéhány szép historiák az királyoknak könyveikböl énekbe szerzettettek az „Jersze, emlékezzünk" nótájára. Fekete Imre deáktól. 1546.

IX. Dávid királyról és Bethzabea Uriásnak feleségéröl való historia. 2. Reg. 11. (Hangjegygyel.) A versfök betüiböl Heltai tünik elé. 1549.

X. Az Ilyés prophétáról és Ackab királyról való historia. 3. Reg. 16 (Hangjegygyel.) A versfök betüiböl Chükei, Csikei, azaz Csiki István név jö ki. Nyujtódfalván (Nyujtódon, Háromszékben?). 1542.

XI. Az igaz keresztyéneknek kevés számokról, háboruságokról, és gyözedelmekröl, és az hitetlenöknek koronként való sokaságokról, jó szerencséjekröl és veszedelmekröl szentirásból mostan szerzetett ének, szent Ilyésnek és Ákháb királynak idejében lött dolgokból, mellyek ez mostani idöbeli dolgokhoz igen hasonlatosak. 3. Reg. 16. (Hangjegygyel.) Sztáray Mihálytól. 1549.

XII. Az szent Thobiásnak egész historiája, az szent Bibliából énekbe szerzetett. (Hangjegygyel.) Székely Balázstól. 1546.

XIII. Az Holofernes és Judit asszony historiája. (Hangjegygyel.) Tarjai Mihály paptól. 1552.

Eddig terjednek példányomnak önálló darabjai.

Ha végig futunk az elösoroltakon, tiz oly vallási költeményt számlálunk, melyeknek mindegyike külön hangjegyekkel van ellátva; hármat pedig olyat, melyek más darabok hangjegyeire, — melyek azonban csoka példányomban nem lelhetök, — utalnak.

Bibliai epikánk ezen korunkra eljutott, tehát ismert hangjegyeinek ügye alkotja felszólalásom, illetöleg buzgó esdeklésem czélját. És én a legöszintébb bizodalom nyilatkozatával fordulok önhez, tisztelt hazafi! ezen nemzeti hangjegy-maradványok érdekében. Egykoruak ezek, és talán édes testvérek a Tinódi-féle verses krónikában foglaltakkal ugy, hogy a kinek müvészujjai alatt ezek megszólamlanak, könnyü leend annak, mesteri fogásaival, az elsöket is hangoztatni; vagyis, a ki feltalálta és birja a Tinódi-féle hangjegyekhez a kulcsot, ugyanaz birja egyuttal az általam itt felemlitett bibliai eposzaink hangjegyeihez is. Mindkét osztálybeliek öseink szerzeményei, dallamai, tehát örökségképpen édes miéink, elvitázhatlan tulajdonaink; kötelessége ennélfogva a müavatott utódnak mindkét osztálybelieket egyenlö mértékben tisztelni, hason lelkesültséggel, egyazon szenvedélylyel felkarolni, s a késö kor számára korunk zenerendszerének mütörvényei szerint fentartani, s igy egyszersmind a fenyegetö végveszély, enyészet ellen biztositani. Ki tehetné pedig ezt jobban, s oly alapos müértéssel, mint ön, nemes hazafi! ki ösi hangjegyeink egy részébe már belétalálta magát. Azért buzgó esdekléssel járulok önhöz e figyelemre méltó ügyben, s tisztelettel eltelve kérem, méltóztassék ó zenedarabjaink szándékolt kiadását akként rendezni el, hogy míg müvének egyik része a Tinódi-féle hangjegyeket hozza, addig másik része vallás epikai költeményeink dallamait tartalmazza; „egyikhez igy szorul a másik, s kart öltenek öszve barátul."

Minden utasitás nélkül is tudni fogja ön, tisztelt hazafi! hová kelljen e tárgyban fordulnia. Ott van akadémiánk országszerte tisztelt elnöke, a nemes gróf, kinek hazafiui részvétét s hathatós gyámolitását már rég szerencsés birni önnek nemzeti zenénkben korszakot alkotó mély buvárkodásának nagyszerü eredménye. Ott van az akademia érdemes titoknoka, Toldy úr, kitöl annyi jeleit birja ön a szivélyes hajlandóságnak vállalata iránt. Ök bizonyára módot találnak, önnek egy idöre birtokába ejthetni a már emlitett Hoffgref-féle akademiai példányt. Utolsó esetben, ha már egyéb utak czélhoz nem juttatnák önt, készen állok én szolgálatára példányommal. Most sajnálom, hogy, midön szerencsém volt tisztelt jobbját melegen szorithatni, akkor egyuttal ezen zenerégiségeket is be nem mutatám; de ki gondolhatá, hogy annak szivhurjait, ki bérczes hazánk dalvidékein fris hangfüzéreket gyüjtött, ilyetén régiségek zengeményei érdekelhetik. Akkori mulasztásomat ime most igyekszem pótolni.

Szép tárgyban szóltam szakemberhez a bizodalom hangján: erösen hiszek felszólalásom eredményében. — Isten velünk!

Vass József.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Elég ösztönzés ez arra, hogy használni siessek. Utaink javitása lökést adott az ipar s kereskedelemnek, élénkséget a pénzforgalomnak. A gabona kelet-ára hág, az iparczikkek könnyebb szállitása ösztönt ad a munkavágynak, nélkülözött iparczikkek készitői települnek le — s általok csinosbul s élénkebb lesz városunk élete, anyagilag, szellemileg.

Roszul kövezett utczáinkon mit szemünkbe fú a szél, megöl a portömeg; nincs sétányunk, irgalmatlanul kiolvaszt a napsugár, kivált ha hizékonysággal áldá meg öt, mint e sorok iróját, a sors. Vajjon szépek, terjedelmesek lévén utczáink, nem volna-e jó házaink elejét portól, napsugártól megmentendő fával ültetni be. A tanoda e részben is elüljárt, elül csinosan beültetvén eperfákkal a tért. Kövessük uraim, többszörös hasznunk lesz. . . Uton-utfélen eperfa, minden nyomon egy-egy tehetetlen agg, amott az hever, lombjait a szellő fosztja le, ez az idők s viharainak sulya alatt roskadtan, munkátlanul s épp ezért unottan vonszolja át a „nem szeretem“ napokat és nem jut eszébe senkinek selyemtenyésztésre alkalmazni mind a kettőt. Városunk és közel környékünkön évenkint körülbelül 3000 pft megy selyem-kelmékre, mig nincs tudtunkra egy családis, mely selyemeért ápolná a bogarat, söt fájdalom, kik buzdithatnának s megértethetnék a haszon, nagyságát, mit szinte ingyen, de anynyi időre minden tekintetből legkönnyebben nyerhetnének, ismeret hiányában balitéletes, leverő szavakat, véleményeket hintenek el. Reméljük, hogy a kormány és Gazdasági-egyesület intézkedései végre hatni fognak. Adjon Isten egy kezdeményezőt, — a többit az idő s tapasztalat hozandja meg. Temetésről jövök. . . A legjobb magyar társaséletünk vidorsága, a legtisztább lelkü polgár, a jeles zeneköltő, országos ügyvéd t. Mester Károly, a 4 gyermekes apának, a „szegények ügyvédé“-nek koporsója fölött sirta egész városunk, a legmélyebb fájdalomnak legöszintébb könyét. Ki nem ismeri a „Hymnus“-t, „Isten áldd“ meg és a „Szózat“ kedves dallamát, — kit nem büvölt el e két s több kedves dal! S hánynak jutott eszébe, hogy a költő nagy eszméinek Mester Károly zenegázdag lelke adott hangokat. Dalok közt halt meg — gyönyörködve s énekével gyönyört adva. . . A mint egy a társaság kedvére, fölkérésére eldalolt darabjának, szerzeményének utóhangja a légben hallszott el, szive, mit a hangok láthatlan hatalma tán a multnak viranyira vitt, s lebegve édes dallamok, lelkének e tépett darabjain, bejárta az eszmények világát, a sulyos terhü valóban visszajöve, megszakadt, — szélütés következtében hirtelen szép lelke messze szállt. Utolsó rebegése volt: „Nincs semmi nesz, nincs semmi zaj, nyugodt az éj magány.“ Szegény költő, kiféradsz, mig tested a szellem-munka alatt megtörve, sirba hull. Oly fájó, ha életedre visszanézve elmondhatod, kevés lévén a jutalom. „Nincs semmi nesz, nincs semmi zaj;“ de ne félj, mit az élet nem adott, nyugalmat oszta sir, „nyugodt az éjmagány!“... Mint elődei tanitóját a tanoda énekkara s a mit az elhunyt teremtett elő hálából, a zenekar szomszéd városból vándorolt haza, hogy elkisérje sirjáig a kedves halottakat! A köny, mi minden szemben ragyogott, mutatá, hogy nagyobb halottat igen, de ilyen tisztalelkü honfit alig siratunk most egyhamar. . . r. l.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ.

= Figyelmeztetjük irodalmunk, de egyszersmind az emberiség barátait is lapunk hirdetésében is közlött azon irodalmi hirre, melyszerint az oly szomoru viszonyok közt elhunyt Debreczeni Márton „Kiovi csata“ czim alatti, valóban genialis hősköltemény igen elegans kiállitásban s leszállitott áron kapható. E hőskölteményt, a mint tudva van, gróf Mikó Imre ő nmga szedte rendbe s adta ki, és az egész abból bejövő öszveget, az elhunyt költő derék családjának szentelte. A ki azt megszerzi, önmagával s egy szükségben levő családdal teszen jót; önmagának, nem nagy áron, tartós muvet szercz; az elhunyt költő emléke irányában pedig honfias kegyeletnek áldoz. Ha a Vörösmarty utódai iránti részvét százezerre, a Garayéi iránti tizezerre ment: a sorsnak se volna igazságos mérlege, ha a Kiov csata irójának utódai annyi tekintetet se érdemelnének, hogy irodalmunk egy ily gyöngye, minő e mü, ne kerüljön végre is az antiquariusokhoz. A Kiovi csata leszállitott ára: két ezüst forint. Megszerezhetni Stein Jánosnál, és általa minden hiteles könyvárusnál. Ismerve Erdély lelkességét, reméljük, hogy e mü gyorsan elkelend, s a mennyire minket a gyönyörü eszmék olvasása megragadott, kezeskedni merünk, miképp a ki megszerzi, meg nem bánja csekély kiadását.

= Lapunk mai száma mellett szétküldetik az aláirási felhivás „Girókuti erdélyi naptárára, 1859-re.“ A tartalom-sorozatot tekintve, ugyhiszszük, hogy ezen naptár, hasznos és mulatató tárgyakkal lesz ellátva, s azon eszmeforgalom igényeinek megfelelend, melyek egy naptár körébe tartoznak. A hivatalköri tárgyak különösen helyesen vannak kiválasztva, melyeknek ismerete kiválólag a birtokosok és községek érdekében áll. Kiadó, Stein ur, ismert tapintatától várhatni, hogy a kiállitás is kellő csinnal lesz ellátva. A naptár szerzője saját arczképével fogja magát a közönség előtt megismertetni.

= Mielőtt Láng B. szintársasága eltávozott, egy innepélyes küldöttség általi kebeléből adta át itteni agg színésznő Székely Józsefnének, azon kisded öszveget, mely a Bulyovszkiné dijtalan fellépése mellett a m.-vásárhelyi szinház és emlitett agg színésznő javára játszott előadásból ez utóbbinak részébe jutott. Szép kegyelet volt ezen társaságtól, hogy e derék pályatörő nő javára két előadást szentelt.

= Kolozsvári napszámos, lengyel születésü Jéfin György, egy zsebórát talált, a károsult jelentse magát lapunk felelős szerkesztőjénél.

* Burián Pál, helybeli ó-könyvárosunk, a M. Sajtóban 20 aranyat tüz ki annak, a ki egy ép és szép példányt szolgáltat neki át a Heltai krónikájának 1575-ki, kolozsvári kiadásából. A munka teljes czime ez: „Chronica a Magyaroknak dolgairól, mint jöttek Scythiából Pannoniában, és mint foglalác magoknac az országot, és mint birtác aszt herczegről-herczegre és királyról-királyra nagy soc tusakodásockal és számtalan soc viadallyockal, melyet Heltai Gáspár megirta magyar nyelven és az rendre hozta Bonfinius Antnlnac nagy könyvéből és egyéb historias könyvekből nem kiczin munkaual. Kolozsvárt 1575.“

= Hg Schwarzenberg kormányzó úr ő magassága f. hó 3-dikán a carlsbadi fürdővel élést elkezdette. Hiteles tudósitások szerint ő magasságának egészségi állapota már jelenleg sokat javul és kielégitő. S. B.

* (Érdekes statistikai adatok.) Az ausztriai államokban közelebbről befejezett népszámlálás arról tánuskodik, hogy a nők és férfiak létszámá majd minden koronatartományban egyenlő. Egy turini statistikai kimutatás szerint pedig bizonyos, hogy a házas-személyek rendesen hosszabb életüek, mint a kik a házas-élet örömeit kerülgetik. Továbbá a magas termetüek szintén tovább élnek, mint a törpébbek; s a tavaszszal született gyermekek erőteljesebbek, mint a más hónapok alatt szülöttek. — Egy statistikai számitás szerint, végül, az egész földkerekségén naponkint 100,800 következőleg minden órában 4200 ember hal meg. Az emberek összes számát 1000 millióra teszik.

* Gyulai Ferencz, szinész hazánkfia, f. hó 2-dikán lépett fel Pesten először a „Czigány“-ban. Játéka taps- és kihivásokban, s a pesti lapok általános méltánylásában részesült.

* A magyar orvosok és természetvizsgálók gyülése, hosszabb szünet után, az idén Pesten ismét meg fog tartatni.

* Petőfi Sándor azon költeményeit, a melyeket eddig csak a lapokból ismerénk, Emich Gusztáv önálló gyüjteményben ki fogja adni.

= A „Kerti Gazdaság“ szerkesztője, Lukácsi Sándor ur, inditványa folytán országos magyar kertészeti társulat alakul, melynek részvényesei már ekkorig a 292. számot érték el. Sokan aggódtak, hogy ezen szakma az ottani Gazdasági-egylet köréből mintegy kiragadja magát, s már mellette akar állani. Való is az, hogy ily nem nagyon népes nemzetiségben az erőknek szerfölött apró atomokra szaggatása, utoljára csak közelerőtlenedést szül; azonban főkint Magyarhonban a kertészet nagy kört ölelhet fel, e téren Magyarhon megyéi igenis hátraállanak, s remélni lehet, hogy egy ügyes egylet kihatása a vidékekre egészen más alakot fog ruházni a rónaság azon falvaira, hol most csak viskót s kútgémet és sást láthatni, s nincs zöldülő természet, mely ugy bájolja a szemet, mely akadályozza a szelek rohamát, s a léget füszerezi. Ugy hiszszük, a Gazdasági-egyletnek ezen tér kiszakitásával is még szinte megmérhetlen terület álland rendelkezése alatt.

* Báró Sina, kit Görögország királya rendkivüli követté és meghatalmazott miniszterré nevezett ki a legm. császári udvarhoz, április 15-kén volt szerencsés Ő cs. kir. Ap. Felségének külön audentián a maga hitelesitvényeit átnyujtani.

* A bécsi humorist“ Jókai Mór „Violantha“ czimü beszélyét közli sikerült forditásban.

KÜLFÖLD.

A politikában jelenleg látszó csendes fölszin alatt nevezetes események készülnek. Hübner bárót, s Fuad pasát máj. 5-ki estvére Bécsbe várták, s Burqueney báró is meg fogna oda a napokban érkezni. E Bécsben tartandó előleges tanácskozásoknak nagy fontosságot tulajdonit a sajtó közlönyeinek többsége; valószinü, hogy az értekezések nem kizárólag a párisi conferentián előfordulandó tárgyakra fognak vonatkozni. A dunai fejedelemségek kérdését természetesen a főszerep illeti meg. Köztudat szerint Francziaország a mellett áll, hogy a fejedelemségek képviselői ott legyenek a párisi conferentián; hogy e képviselet nem a duna-hajózási szerződésre vonatkozhatik, már abból is világos, miszerint akkor Würtemberg, s Bajorország is igényt tarthatnának a képviseltetéshez; ez tehát csak is a fejedelemségek szervezeti kérdését illetheti: ámde ennek is ez idő szerint még erélyesen ellene szegülnek Ausztria, a porta, s Angolország. Az ez iránti angol nézetről elég világosan szólhat a Gladstone inditványának megbukta.

A dunai fejedelemségek mellett alkalmasint Italia képzendi főleg a bécsi értekezések tárgyát. S ez ország körüli kérdésnek Ausztria oly fontosságot tulajdonit, hogy a minapi turini kamarai viták és miniszteri nyilatkozatok következtében külön körsürgönyt intézett összes diplomatiai képviselőihez, melyben Olaszországra való jogait, s e tartományok irányábani politikáját ujra fejtegeti, s egyszersmind Szárdinia abbeli igényét, miszerint egész Olaszország nevében akarja szavát emelni, teljesen jogtalannak nyilvánitja.

A „K. Ztg.“ egyik párisi levelezője tudni akarja, hogy az Orsini-per óta, s ujabban a szárd miniszteriek a kamarában tett nyilatkozataik, valamint a turini sajtó bizonyos fölleplezései folytán, a franczia s ausztriai udvar közt oly feszültség állott be, hogy Hübner báró tanácsosnak tartja magával ausztriai császár ő felségével értekezni, miután III. Napoleonnal hosszas értekezletet tartott.

Francziaország. — A „Cagliari“-vita kimenetelét feszülten várják, mert könnyen e hajóval dőlhet el az europai barátságok sorsa. Párisból azt jelentik, hogy a viszály békes uton ki fog egyenlittetni; Turinból meg azt, hogy Szárdinia a Nápolytyali diplomatiai viszony felfüggesztésére készül. Kinek van igaza? az események majd kideritik. Francziaország maga tudhatja csak voltaképpen, mit akar; még eddig nem tudatta másokkal. Azonban már e kétes helyzet is termi gyümölcsét. Mint irják, Savoyában igen élénk izgatás vehető észre, de se Piemont, se Francziaország, hanem — Svájcz érdekében. Tudni kell ugyanis, hogy Francziaország csak is oly feltétel alatt fogná Szárdinia olasz terveit elősegélni, hogy aztán Savoyát s Nizzát maga számára kaparithassa. Savoya pedig szabad választás szerint jobb szivvel ölelkeznék a polgár Svájczczal, mint a vitézlő Francziaországgal.

— Párisból nyugtató hirképpen közlik, hogy a Cherbourgban tervezett hajóhadi demonstratióval felhagytak, s a bresti hajó-osztály már is parancsot kapott, hogy a touloni hadirévben a középtengeri hajóhaddal egyesüljön.

Kevésbbé nyugtatónak látszik a „N. Pr. Ztg.“ párisi levelezőjének közleménye, melyet a „P. Lloyd“-ban olvasunk: „Azon öt nagy tábornagytól, kik megannyi alkirálysággal vannak megbizva, kimeritő jelentések mentek Párisba arról, hogy minő helyzetben találták a tartományokban lakó népet. Az eddig beküldött három jelentés közöl, hirszerint, főleg aggasztólag hangzik a Baraguay d'Hilliers tábornagyé, a ki a maga alkirályságában (Tourraine, Maine, Anjou sat.) az állapotokat ugy tünteti elő, mint a melyek felette szigoru örködést kivánnak — nem a forradalmárok, hanem a legitimisták hangulata miatt. Canrobert is uj szigort kiván; egyedül Castellane gróf van meglehetősen megelégedve. Bosquet tudósitása még hátra van. Magnan éről se hallani még semmit.

— A conferentia megnyitását május 17-ke előtt megtörténhetőnek nem hiszik. Azon ügyekről, melyek a conferentia által lesznek tárgyalandók, a franczia félhivatalos lapok mélyen hallgatnak; hogy azonban ezek messze nem terjedhetnek, azt a rövid határidő mutatja, kivált ha, mint Walewszki gróf reméli, ezen ügyek négy vagy öt ülés alatt is elintéztettnek.

Párisból irják: Buol gróf egy körsürgönyben a császári kabinettel közölte azon aggályokat, melyeket Olaszország nyugalmára nézve Cavour grófnak Ausztria ellen nyiltan kimondott politikája miatt táplál, egyszersmind azon ohajtását is kifejezte, tenné meg a franczia kabinet, hogy a bekövetkező conferentián az olasz viszonyok semminemü fejtegetésébe ne egyezzék. Levelező ugy hallja, hogy Walewszki gróf a legmegnyugtatóbb biztatásokat adta Hübner bárónak.

— Az „Allg. Ztg.“ egypárisi levelezője oly lázasaknak nevezi a párisi állapotokat, hogy arról még helyes képzetet is csinálni nehéz. „Az izgatottságnak az alsóbb rétegekben, irja tovább, észrevehetőleg magas fokot kelle elérniök, hogy a rendőrfőnök szükségesnek találá a rendőrök felett tartott szemle alkalmával ezeknek alkalmas módon a munkás osztályokkali legszelidebb bánásmódot ajánlani. A legnagyobb mértékben nyugtalanitó pedig, nem annyira a jelenleni elégedetlenség, mint inkább a jövő iránti általános bizalmatlanság.“

Ennek czáfolatát, s bizonyos tekintetben megerősitését annak, mi jöni fog, tartalmazza a „W. Ztg.“ egy párisi levelezője, mely mondja, hogy ha némely, nevezetesen angol, lapoknak hitelt adnánk, ez ország bel-állapota még folyvást bizonytalan, izgult, főleg a januári merénylet által megingatott lenne. E leirás tulzását azonban puszta szemmel is be lehet látni. A forradalmi párt alattomos szövetkezéseivel ugyan megmarad szivós ellentállása mellett, azonban szerencsére csak töredékét képezi a lakosságnak. Minden száz elégedetlenre jö ezer kormányhive. A kormánynak feladata csak az, hogy a hozzá ragaszkodó milliókat illően foglalkoztassa; s éppen ezért helyez az oly nagy becset azon munkákra, melyeket a városokban, és kikötőkben a legnagyobb mértékben megrendelt. Nem való az, hogy a pangás a merénylettől vette kezdetét; az a Milner-Gibson-féle módositvány feletti szavazással egyidejü, s ezért egy bölcs békepolitika mindenek előtt az, mely a legfontosabb nehézségeket elháritandja.

Anglia. — Az alsóház április 29-ki ülésében az indiai ügy szőnyegen lévén, Divett, egy jelentéktelen képviselő, ily módositványnyal mert előállani: „nem tanácsos India jövendő kormányzását illető törvényjavaslat felett tanácskozni, mig a jelen ministerium áll a dolgok élén.“ Mely módositvány tétele elég jellemző a jelen kabinet állására nézve. Az április 30-ki ülésben lord Vane terjeszté elő inditványát, mely szerint az előbbi kormány javaslata óta, hogy India kormányzása a kelet-ind társaságról a koronára ruháztassék, a dolgok állásában olyas fordulat következett be, melynél fogva czélszerütlennek tetszik e tárgy törvényhozási tárgyalását még ezülés-szakon folytatni. Ez inditványt lord Palmerston, Milner Gibson és lord Stanley megtámadták, s nagy szótöbbséggel el is lőn vetve. Ezzel Divett módositványa magában feleslegessé lőn s a Dizraeli inditványa, miszerint India kormányzását a koronára kell ráruházni, el lőn fogadva.

Április 27-diki nápolyi hirek szerint Lyons ur már benyujtá kárpótlási követelését a két angol gépész fogvatartása miatt. A követelés, mondják, 100,000 frankra megy.

Máj. 3-diki ülésben az alsóház bizottmányná alakulván, az indiai billre vonatkozó második resolutio terjeszteték elő, mely szerint jövőben „ő felsége egyik államtitkára által az indiai társulatnak az India kormányára vonatkozó összes jogait gyakorlandja.“ Ayrton módositványt terjeszt elő, mely szerint „az államtitkárnak semmi rendszabályt se szabad életbe léptetnie, mielőtt három tanácstag véleményét ki nem kérte,“ de mely, mint oly rendszabály, mely az államtitkárt a tanácstól függővé tenné, 351 szóval 100 ellen elvettetett.

Máj. 4-kén szőnyegre jött az alsóházban Gladstone Dunafejedelemségekre vonatkozó inditványa. Roebuck, Russell és Deasy pártolák; Fitzgerald és Disra-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

eli ellene harczoltak, mert az inditvány a végrehajtásba avatkoznék, s a teljes egyetértésben levő nyugati hatalmakat zavarba hozná a párisi értekezletekben. Palmerston szintén ellenzé az inditványt, azon nézeténél fogva, hogy a fejedelemségek egy herczeg alatt egyesülve méginkább martalékul esnének az orosz befolyásnak, holott az értekezletek elfogadható szerkezetet szántak nekik. Gladstone inditványa, mint halva született gyermek, el lőn temetve. Fitzgerald jelenté, hogy Cavourtól sürgöny érkezett, mely szerint Malmesbury feltételei elfogadtatnak, s igy nincs többé ok a nápolyi viszály kiegyenlitése fölött kétkedni.

— Az angol kabinet ismét szabadon szuszszanhat fel, a veszélytől mentnek érzi magát, de csak egy pillanatra, holnap hihetőleg ismét oly pillanat áll be, mely azt tántorodással ijeszti, mert erőtlen, vézna lábaival most ide, majd oda kell hajlongania, hogy el ne essék. Április 30-kán Palmerston lord segitette ki Derbyéket a sárból, természetesen azon szándékkal, hogy a legközelebbi alkalmat megragadja a kabinet leverésére s annak helyébe lépésre. Ha most a kormányt nem támogatja, ő maga is vele bukik, csak Russell lordért dolgozott volna, s a nemes lord éppen nem barátja az oly önzés nélküli szolgálatnak. Ha Palmerston lord a derbytákat megbuktatja, egyuttal helyökre is akar lépni. Most saját indiai billje 1-sö pontját csusztatta be, azon elvet állitván fel, hogy az indiai társulatot el kell törölni. E részben a maga hü seregével a kormányhoz kellett állani; segitette az elv megmentésében, hogy az uj szervezet egyes pontjainál oly csata elfogadására kényszeritse azt, melyben ő marad a győztes. A diadal rá nézve ekkor annyival könnyebb leend, miután az indiai társulat barátai körültte gyülekezhetnek, hogy semmi gyakorlati rendszabálya ne hozathassék létre, s igy uj szervezet a „társulat helyére ne léphessen; akkor aztán a társulat megmarad valóságban, ha elvben halottnak nyilvánitják. Ez az expertus Rupertus szándéka.

— Április 9-ki bombayi hirek szerint, Lucknó bevétele nem felelt meg a várakozásnak. A város elpusztult; a lázadók tömegestül Rohilcurba futottak. Sir Colin Campbell uj üldözési tervet szervezett, s e végett Fyzabulba ment. Nana Sahib, Barcilly khám hadteste által erősitve, az angolokat megtámadni készül (?.) Testvére kalpi birtokában volt. A lázadóktól Korahban 50 ágyut vettek el. A lázadó főnökök fejére jutalmat tettek.

Törökország. — Herczegovinai ujabb hirek szerint a már jelentett ütközet alkalmával Zaraguiza mellett 140 halott és sebesült maradt a csatatéren. Hussein pasa s a többi pasák április 29-kén egész táborukkal Bilechiába mentek (6 órányira Trebignétől); Ethem pasa is oda ment.

Ragusai magánhirek szerint Bagnanit a török csapatok kardcsapás nélkül elfoglalták.

— A „Pest. Lloyd"-hoz érkezett magánlevél szerint, Mehemed bey (Bangya) keményen védi magát az ellene emelt árulási vád ellen. Ő, ugymond, áldozatául esett egy Ibrahim bey és Lapinski által koholt aljas cselszövénynek. Elfogták, börtönbe zárva tartották öt több havon keresztül, s kiszabadultát csak is a cserkesznép fenyegetéseinek köszönheti, a melynek a főnökök kényszerültek engedni. Állitja, hogy a cserkeszek majd boszut állnak az ő ellenségein. Általok megszabaditva, az ő engedélyökkel is hagyta el Circassiát öncsaládjával és szolgáival. A Cserkeszföldön történt elitéltetések s főbelövetések felöli hirt valótlannak mondja, mint a Lapinski ügynökének koholmányát sat.

UJ POSTA

A indiai tudósitások legujabb időben nem oly kedvezők mint eddig, s a fölkelések megujult erőveli kitörésétől tartanak, épp azon évszakban, mely az angoloknak minden hadmüveletet lehetetlenné teszen. Az ind nép hangulata különösen a győzedelmes angoloknak az ind vallás ellen tett némely eszélytelen demonstratioi folytán vált volna aggályosabbá. E közben foly az angol alsóházban az ind resolutiok körüli czivakodás, s mialatt Roma tanácskozik, Saguntum elveszhet.

— A „Cagliari ügy" semmi esetre se fog a conferentia elé jutni, hanem a kiegyenlités, melyet Cavour se ellenez többé, a conferentiáu kivül fog véghezmenni. A szárd gróf erős a nyelvivel, de gyenge a kezivel, ha azt a franczia, s orosz nem támogatják, e két hatalom pedig azt mondogatja most: hadd alább jó szárd! s Angolország is a békéltetésen dolgozott. Az idő melegszik, s tüzanyagra, mint az olaszhoni kérdés, nincsen most szükség. Ott van a Duna, e hatalmas folyó vizében fürödhetnek a diplomaták, s megfürösztethetik a heves unionistákat is, hogy tüzök csillapodjék, ha még van reményöknek vagy egy szikrája; ott a Duna torkolat; csak győzzék megtisztitani az Europa szivéből hordott sok iszaptól, s még annyi ága van e folyamnak, hogy akár egy évtizedig vagy évszázig hasogathatják annak hullámait az állambölcsek, mig minden titkát kitanulhatják.

— Espinassenak is van része a bajban, s nem mondhatha hogy nincs. Oly engedelmes mintha a sinóron járna, s erélyes mint polgár ember hozzá fogható még álmában se lehetne, és még is neki se akar minden bokor virágozni. Folyvást beszélnek az erélyes férfiu viszalépéséről, s hihetőleg ebbeli sejtelmében egy közelebbről adott bálját „hattyu-ünnep"-nek nevezte el. A kormány még mindig, ha zajtalanul is, folytatja elővigyázati intézkedéseit s szaporitja napról napra az argusi szemek számát. Francziaország a biztossági törvények után is elég dolgot ad; nem csoda, mert a franczia nép mindig serény dolgos volt, s az is marad.

„Herczegovinából kelt" ujabb tudósitások szerint a török csapatok Bagnani, s Grahovótól két órányi távolságra vonultak vissza. A török főhadiszállás Bilechién van, hova Kiani pasa, Kaimal effendi, s Asiz pasa is elutaztak. Montenegroban ellenállásra látszanak készülni. Danilo fejedelem Vukalovichot hir szerint, zubzi-i, kruscsizei, s drascevizei rajáhk főnökével együtt, Cettinjébe hivta meg.

Sajtóhiba: Lapunk legközelebbi (37-ik) számában 1-ső l. 1-sö h. 34 s. „Kulicseky J." h. o. „Kulisseky J."; 1-sö l. 2-ik h. 345. „tüzkárok" h. o. „tüzkár"; 1-sö l. 3-ik h. 31 és 39 ss. „kereskedési" h. o. „kezeskedési"; 1-sö l. 4-ik h. 20-ik s. „kárszenvedettet" h. o. „kár-esetet."

A Napló rovatban, a magyar biztositó intézetről czikkben, a biztositás 100 frint után, 4 frton kezdődik helyett olvasandó 4 kron kezdődik."

Legvégül a „sajtóhibá"ban hibásan áll pártosabbjai „jártasabbjai" helyett.

Bécsi börze. — Május 8-kán. Erdélyi urbéri papir 79. Magyar urbéri papir $80^5/_8$. Nemzeti kölcsön $84^1/_4$. Arany $7^7/_8$ darabja 4 frt $51^6/_{10}$ kr) Ezüst $5^5/_8$.

Felelös a szerkesztésért **BERDE ÁRON**.

Urbérkárpótlási töke-utalványozás.

A szászvárosi cs. k. megyei törvényszék utján febr 27. és márcz. 6-ról. I.) gr. Kun Gothárdnak algyógyi, csikmói, rengeti, madai, balsai, n. és k.-almási. nádastyai, csebi, bozesi, homorodi, n. és k.-rápolli, válya-jepi, pojánai, porkurai, erdőfalvi, bakonyai, nyirmezei, tekerői, glodi, vormagai birt. után 51195 ft 49 kr, — II.) Józsika Pálnak baresdi, bósi, branicskai, furksorai, gyalakutai, gyalumárei, lungsorai, maros-ilyei, szirbi, tirnavai, firnaviczai, válya-lungai birt. után 11756 ft $42^1/_4$ kr, — III.) özv. Kakucsi Sámuelnénak algyógyi, nyirmezei, bakonyai birt. után 2295 ft $55^2/_4$ kr, — IV.) Apáthi István örökösei ugymint Apáthi László, István és Kata Jordándomokosnénak hosdáthi, n.-oklosi, n-rápolti, k. almási, pojánai birt. után 6375 ft $35^3/_4$ kr urb. kárp. töke és járuléka utalványoztatik. A követelések béadandók 1858. jun. 24 ig. Tárgyalási nap I. aug. 25. II. aug. 27. III. aug 27. IV. aug. 30-kig d. e. 9 órakor..

A szászvárosi cs. k. megyei törvényszék utján febr. 27. és márcz. 6-ról 1858. V.) Apáthi István örököseinek alsó-szilvási, bucsumi, bosorodi, reketyefalvi, uncsukfalvi birt. után 6447 ft $55^1/_4$ kr, — VI.) Gábor Samunak ohabapomori birt. után 309 ft $22^2/_4$ kr, — VII.) Bogya János, Albert és Józsefnek rudai b. után 532 ft $17^2/_4$ kr, — VIII.) Bera Erzsébeth Tornya Józsefnénék lindsinai, teleki birt után 670 ft, — Puj Eleknek lupenyi, tamáspataki, puji, füzesdi birt. után 17419 ft $23^2/_4$ kr, — X.) Ugyanannak alsó szilvási, jovalcseli, pokolvalcseli bosorodi birt. utáu 3846 ft 20 kr, — XI) Eperjesi László nak bokaji birt. ut 2219 ft $46^3/_4$ kr, — XII.) Fiáth Istvánnak, nagy-kis-pestenyi birtoka után 28 ft 20 kr urb. kárp. töke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók junius 24-ig. Tárgyalási nap V. aug. 30. VI. VII és VIII. szept, 1. IX. és X. szept. 3. XI. szept. 6-ka. d. e. 9 órakor.

A szászvárosi cs. k. megyei törvényszék utján febr. 27. és márcz 6-ról 1858. XIII.) Vay Katalin Zeyk Dánielnének kereszturi, mikancshii, valisorai, boos-groosz-sohodoli, bunyilai birt. után 2763 ft $1^2/_4$ kr, — XIV.) Ugyanannak kis oklosi, zeykfalvi, kis-kaláni, alsó nádasdi, erdőháti strigy-ohabai, nagy-oklosi, bojabirzsi, merisori, lesnyeki birt. után 13877 ft $3^2/_4$ kr urbéri kárpótlási töke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók jun. 24-ig. Tárgyalási nap XIII. szept. 6 ika XIV. szept. 6-ka d. e. 9 órakor.

A szebeni cs. k. megyei törv. szék utján jan. 1. és április 8-ól 1858. Széki Ábelnek wollderfi birt. után 252 ft 40 $^2/_4$ kr, — Széki Sándornak ddto 627 ft 6 $^2/_4$ kr, — Nemes Gábornak wolldorfi sárpataki birt. után 2331 ft $38^3/_4$ kr, — Kovács Jánosnak woldorfi birt. után 583 ft 3 kr, — Máty Péternek ddto 1672 ft $49^2/_4$ kr, — Boér Miklós, György és Ézsaiásnak ddto 341 ft 33 kr. urb. kárp. töke és járuléka utalványoztatik. A követelések beadandók máj 31-ik. Tárgyalási nap I. és II. jul. 23-ka III. IV. és V jul. 27. VI. jul. 30-ka d. e. 9 órakor.

---

(436) (1—3)

Nro. 2750. 1858.

Pályázati Hirdetmény.

A sz. kir. Kolozsvár városi Bizottmánynál az ellenöri államát mely után 300 ezüst forint évi fizetés járu, megürülvén erre ezennel pályázat nyittatik, f. évi junius 1-sö napján lejáró zár időre.

Folyamodni kivánonak szabályszerü bélyeggel ellátandó Bizonyitványaik utján tanusitaniak kell magyar és német nyolvbeli, fogalom szakkani és számtani jártasságokat, valamint eddigi köz vagy magán szolgálataival, ugy erkölcsi és politikai magok viseletét.

A kolozsvári Tanácsból április 30 án 1858.

(437) (1—3)

929.

Bányahatósági felszólitás.

A magas cs. kir. pérz- és igazságügyi ministeriumok által ez évi január 13-kán 21127 tavalyi pénzügy-min. Sz alatt kibocsátott, az e honi bányakönyvek kiigazitását és ki egészitését tárgyazó szabályok következtében, (hivatkozva az általános bányatörvény 40 és 236-ik §-saira, mellyek szerint a föntartott ásványokrai bányászkodás csupán bányahatósági adományzás alapján üzethetik, s ez ellen-cselekvők a további művelet betiltásán, s a kibányászott ásványok elvesztésén kivül, öttől száz pengőforintig, — ismétlés vagy más különösön sulyosító körülmények esetében pedig két száz pengőforintig terjedő birsággal fenyitendők) — föl szólitatnak ezennel mind ezon bányavállalkozók, kik ezen nagyfejedelemségben, az emlitett bánykönyveknek 1851 s 1852 ben történt összeállitása előtti időkben, föntattott ásványok kizsákmánylására nyitott bányászatokat üznek a nélkül hogy azok a bányakönyvben föl jegyezve lennének: miszerint ez évi áugustus végéig terjedő végleges határidő alatt, akár azon bányászatok már megtörtént adományzását mutassák ki, hogy aztán azoknak bányakönyvi följegyzését elintézni lehessen, akár pedig azokat azon esetben, ha a megtörtént adományzást kimutatni nem tudnák, az általános bányatörvény (I. és II-ik főszakaszai) szerin, mint szabadkutatásokat jelentsék föl, vagy pedig ha azokban valamely müveletre való rakódás tansltatnak, saját káltzégükön szemlére s adományozásra juttassák; ellenkező esetben azoknak további üzlete törvényszabta fenyités alá korülendvén.

Egyébiránt önként énthető, hogy a meg kivánt kimutatás az abrudbánya-verespataki, és thoroczkai bánya megyékben létező eféle bányászatokat illetőleg, melynek bányakányvileg följegyezve nem lennének, mivel régibb időkben az elsőben rendes adományzás a bányaüzletre nem kivántatott, a másodikban pedig a vasbányászat mint földes uri regale, kivételes engedélyezési rendszer alatt állott, csak is az illető, régebbeni divadozott bánya engedélyezési rendszer szerint lenne megitélendő.

Az erdélyi nagyfejedelemségi cs. kir. Bányakapitányságtól Zalathnán, április 23-án, 1858.

Szentkirályi, cs. k. bányakapitány.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(439) (1—3)

Valóságos párisi

HERCZEGNŐ-VIZ

Bernard Ágostontól. Szeplő-pattogások, foltok és bőrvereség ellen

legbiztosabb mosdó,

használati leirással együtt. Ára 48 kr pp.

Kolozsvártt található csupán

Bányai Károly kereskedésében.

Ugyszintén párisi kefék,- fésük,- illatszerek,- iró-eszközök,- porczelány-edények és minden füszernémük a legjutányosabban szolgáltatnak

(335) (1 3)

Hirdetés.

Bonczidai haszonbérlő Müller Mihálynál van elagó tiszia törökbúzán hizott sertésekből 300, azaz háromszáz mázsa jól kiszáradott tiszta szép szalonna, és 320 darab szép háj; értekezhetni iránta Bonczidán a tulajdonossal.

(433) (2—3)

Könyvhirdetés.

Debreczeni Márton halála után gr. Mikó Imre ő exja által kiadott „KIOVI CSATA" czimü hőskölteményének Pesten — hol az kiadatott — el nem kelt példányai a mai napon nekem levén eladás végett általadva: bátor vagyok a néhai lángeszü iró és hasznos életü hazafi emlitett müvére kortársait, barátait, tisztelőit, ismerőit és az erdélyi olvasó közönséget általában annyival inkább figyelmeztetni, mivel ezen eszmékben és költöi szépségekben gazdag mü egész jövedelme a boldogult iró árváinak részére takarékpénztárba tétetett s fog tétetni az ezután begyülendő összeg is. Leszállitott ára a nagy regálpapirosra diszesen nyomatott s25 ivet tevő könyvnek 2 pf. Kaphatni Szebenben Steinhausennél, Brassóban Németh Wilmosnál, M.-Vásárhelyen Wittich József könyvkereskedőknél. STEIN JÁNOS.

(431) (2—3)

Egy fejős bival, mely ezelőtt két héttel bornyuzott meg eladó. Értekezhetni iránta belsőfarkasutcza 57 szám alatt.

(434) (2—2)

Hirdetés.

Gróf Bethlen Farkas bonyhai uradalmához tartozó felsö-kápolnai és o. szt. lászlói két uj négy négy kövü Kükullön levő lisztelő malmai, minden időben 6 évekre haszonbérbe kiadandók; a haszonbéri feltételek megláthatók Bonyhán a gazdatisztnél, vagy alulirtnál Erzsébethvárosban.

Pávai V. Élek.

(430) (2—3)

Méltóságos gróf Kornis Josefa Kállai Gusztávnő megbizása folytán ezennel közhirré tétetik: miként tisztelt grófnét tulajdoni jogon illető székely-udvarhelyi, miklósfalvi s hozzá tartozó rész jószágai örökáron eladók, a vételár, s ide vonatkozó feltételek iránt értekezhetni személyesen, vagy bérmentes levelek által országos ügyvéd Simon Eleknél Kolozsvártt belső középutcza 502 sz. alatti saját házánál.

(431) (2—3)

Alulirt szerencsés jelenteni a nagyérdemü közönségnek, hogy külmagyarutczai 228 számu házánál mindennemü jó házi kamuka asztalnemük találhatók illendő áron, egyszersmind alulirt fölvállal bárminemü kamuka szőni valókat is — Kolozsvártt május 6-án 1858.

Konnecsni Ignácz,
kamuka - szövő takács.

(438) (2—3)

Eladó ló, szekér, szerszámokkal.

Egy régibb, de jó fedeles szekér, továbbá egy egészen uj és csinos készületü kocsi, két igen jó 7—8 éves lovakkal és szerszámokkal együtt — a tulajdonos elutazása miatt — jutányos áron eladó. Értekezhetni Külsö-magyar-utczában 42. szám alatt.

(394) (4—4)

Wittich József könyvkereskedésében M.-Vásárhelyt kaphatók:

Utasitás a

SELYEMÉSZETRE

tenyésztésre.

Irta: VÁRADI SÁMUEL.

Egy köre metszett táblával, ára: 24 kr. p.

NEMZETISÉG. Irta Mocsári Lajos. Ára: 1 ft 48 kr p.

CZIGÁNY adomák. Közli Vig Dezső. Ára 24 kr. p.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda Nyomdájában.

☞ Mai számunkhoz van csatolva: Aláirásiiv Girokuti Erdélyi Naptárára.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.